

Odvážni a bohatí (#26)

Príspevok pridal Zaac
Streda, 31 október 2007

Po tom ako si družina vymenila pár postrehov k prežitému dobrodružstvu s lúpežníkmi sa svorne rozhodli odviezť Genevieve de Guare do pevnosti Ohnivého Kladiva. Na svoj voz naložili svoj tučný lup, až pod tou váhou zapraskal a koníky nervózne zahrabali kopytami. Po necelom dni cesty Hulackým pralesom dorazili k malej osade Underhill ktorá vznikla okolo rušnej obchodnej križovatky.

Genevieve bez zaváhania viedla druhov k svojmu najbližšiemu obchodu označenému znakom jej spoločnosti – červeným dračím pazúrom. „Ahoj Kornélius, tak som konečne tu!“ pozdravila hneď od dverí vyziabnutého mužíka za predavačským pultom. Mužik zarazene zažmurkal a zakoktal: „Ale pani, veď len veľmi doobeda ste odišli s dvoma plne naloženými vozmi smerom na pevnosť Osrika Firehammera, prihodilo sa vám snáď niečo neblahé?“ Genevieve sa zatvárila zašudovane, ale Krakonoš už šípil, že úbohý obchodník ešte len bude mať problémy s meniami tiel – araneánskymi pavúkodlakmi, ktorí sa zrejme opäť pokúsia obohatiť na jej úkor. Bushido preto neváhal a galantne sa ponúkol že za menší poplatok ju týchto problémov dokáže zbaviť. Genevieve súhlasila, na čo Kornélius družine vyplatil 1000 zlatých v hotovosti za hlavu vodcu lúpežníkov Mettika ako bolo sľúbené. Na pokyn majiteľky vykúpil od družiny množstvo brnení, zbraní a šperkov z ich voza, za čo zinkasovali nemalý obnos zlatákov a družina sa bez väčšieho zdržania pobrala prenasledovať dva ukradnuté vozy naložené umeleckými smerujúce vraj do pevnosti Ohnivého Kladiva.

Po takmer dni štvania úbohých koníkov skupina skutočne dohonila v zákrute na obchodnej ceste dva plne naložené vozy strážené skupinou obrnených a ozbrojených žoldnierov. Zo vzdialenosti asi 400 stôp videli, že na prednom voze sedí na kozlíku dvojník Genevieve s ďalšou drobnou postavou a zadný voz tiež poháňa pohonič podobného výzoru. Bez váhania preto všetci bojachtiví junáci okrem Krakonoša pozoskakovali z voza a rozbehli sa plnou rýchlosťou za zbojníkmi. Žoldnieri dostali za svoje služby zrejme dobre zaplatené, pretože nebojácne pozdvihli svoje ťažké bojové sekery a rozostavili sa okolo posledného voza. Humanoidi na vozoch, ako aj dvojník Genevieve spoznali že boli odhalení a bleskovo sa premenili do svojej prirodzenejšej podoby odporných ľudsko-pavúčích monštier. Skupina spravodlivým hnevom poháňaných družiníkov dobehla udýchane ale odhodlane k žoldnierom, Bushido okamžite zaútočil na prvého z nich, zatiaľ čo ťažko odetý Barón ešte len dobiehal s napriahnutým mečom a tromi rýchlymi ranami zaskočil prvého zbrojnoša. Isa sa zastavil 30 stôp od bojujúcej skupinky a zamieril svoj mocný luk. Vzduchom sa mihlo v krátkom okamihu neuveriteľné množstvo šíпов a neomylné sa zabodávali do zbrojnošov aj cez ich krúžkovú zbroj.

„Tesne a mohol to byť môj osobný rekord“ zašomral si popod fúz Isa, po tom ako jeho salva skolila jedného obrancu a z druhého spravila chodiaci ihelníček.

To sa už ale do boja zapojili aj araneánci z vozov a vzduchom sa mihla hustá pavučina, ktorá tesne obalila Baróna, takže sa ledva hýbal. Vodca araneáncov neváhal a zbabelo na seba zosielal jedno ochranné kúzlo za druhým. Zrazu ovial Bushida a Barón žiar z výbuchu ohnivej gule vypustenej Krakonošom, ktorý rozmetal na kusy jedného zbrojnoša a jedného araneáncu na voze a našťastie strhol z Baróna zvyšky zväzujúcej pavučiny.

Barón strašlivo zreval a začal sa krvavý kúpeľ, keď jeho magického meča sa mihala vzduchom ako besný had a nechávala za sebou krvavú stopu. Dvoma ranami bezpečne zohavil a zahubil najbližšie stojaceho zbrojnoša a bez oddychu sa jeho meč začal do tela ďalšieho vedľa stojaceho. Bushido taktiež nelenil, vyskočil na voz a pustil sa do vodcu zbojníkov, ktorého však spoľahlivo chránili magické ochrany a zúriivo po mníchovi klapal keď usami z ktorých odkvapkával hustý jed. Barón medzitým vyhubil zvyšok zbrojnošov aj posledného araneáncu, ktorý ešte stihol pozdvihnúť zrak k svojmu vodcovi a zasipieť. „Ešte len spoznáte silu Kettila, Mettikovho brata!“ a potom zmákol navždy.

Medzitým sa Krakonoš behom presunul k Barónovi, položil mu ruku na hlavu a sašeptal slová moci. Barón odrazu zmizol, len z miesta kde stál sa ozvalo uznanlivé „Uff, čosi si sa na cestách skutočne podučil Krakouši“ a zaštrkala ťažká zbroj.

Na voze medzitým prebiehal zúrivy zápas, kde ani jeden z bojujúcich nedokázal získať rozhodujúcu prevahu a zasadiť zraňujúci úder. Isa z diaľky poslal smerom na Kettila zopár šípov a rozhodol sa prisunúť bližšie k vozu. Krakonoš taktiež nelenil, natiahol ruku, zvolal zaklínadlo a na Bushida zoslal ochranné kúzlo. Neviditeľný Barón ani nestihol vyskočiť na voz, keď sa Isovi vydaril zvlášť dobrý zásah a Kettl klesol k zemi prebodnutý šípmi.

„Tak to by sme mali, fujha pliaga jedna pavúčia ! “ odpovedal si Bushido a vydal sa priviesť voz s Genevieve, ktorá ešte stále nemohla uveriť svojim očiam.

„Tak sme zahubili aj brata toho lúpežníka ktorý vás uniesol pani“ predniesol Bushidó a so slovami „tieto sú pre vás “ jej podal hrsť zvädnutých našklbaných poškodených kvetov dúfajúc že zazrie viac z výstrihu drevenej obchodníčky. Barón vidiac z diaľky jeho poňanie nelenil, prirútil sa k nim a začal si naoko ledabolo naprávať brnenie a predvádzať svoje mohutné svalstvo, popri ňom mohutne funel, potil sa a veselo prdel. Genevieve sa od oboch znechutene odvrátila a privoďala k svojej naparfumovanej vreckovke:

„Pokračujeme do mesta chlapci, nech sú tieto veci už za nami“ navrhla.

Po necelom pol dni putovania teraz už s tromi vozmi dorazila skupinka do Kamenného mesta na úpätí hôr, do pevnosti Ohnivého Kladiva. Najprv zamierili do najbližšieho obchodu Ďerveného pazúra, kde sa rozlúčili s Genevieve, zinkasovali sľúbenú odmenu od Kornéliusa mladšieho a začali sa rozhliadať po slušnom hostinci.

„Aha, tento vyzerá útulne !“ ukázal Barón na exkluzívny hostinec Kladivo a Kovadlina vytesaný do masívnej skaly, zdobený vyrezávaným priečelím a kvetinami. Hostinec bol skutočne exkluzívny a ceny tomu aj zodpovedali. „15 zlatých za noc a jedlo pre jednu osobu ?!“ podivil sa Krakonoš a požmolil si bradu „ale veď teraz si to môžeme dovoliť“, mávol nakoniec rukou. Po tom ako sa družiníci najedli a napili, Barón si obliekol svoje šľachtické šaty a vydali sa za vládcom pevnosti – za Osrikom Firehammerom. List s pečaťou baróna Rosenberga im otvoril cestu cez množstvo zasmúšilých stráží až k samotnému Osrikovi.

Osrik, statný trpaslík neurčitého veku pôsobil vskutku majestátne, oblečený bol v zdobenom brnení, ktoré ovšem zjavne nenosil len na okrasu, o bok jeho krásne zdobeného kamenného trónu bola opretá obrovská sekera, ktorá mu taktiež zrejme neslúžila ako pomôcka pri chôdzi.

„Vitajte pútnici v mojej pevnosti !“ zahŕňal mohutným hlasom a počal sa vypytovať na dôvody ich návštevy. Bushido podal Osrikovi zapečatený tubus so správou od baróna Rosenberga. Osrik správu preštudoval, pokýval hlavou a dal družine najavo, že Rosenberg žiada o posily a podporu pri vojne s orkami. Na chvíľu sa zamyslel a potom svojim mohutným hlasom preniesol „Barón Rosenberg dostane o čokoľ čo žiada, ale viackrát vám by mohol dostať ešte viac, ak pomôžete vy mne a aj vám sa odmením“

Druhovia celí nedeľkaví ďalšieho dobrodružstva nastražili uši.

Osrik im rozpovedal ako trpaslíkov z pevnosti trápia záhadné zmiznutia poddaných na farmách zásobujúcich celú pevnosť a požiadal skupinu o skoré vyriešenie tohto páľivého problému, za čo im sľúbil dobré ceny u miestnych obchodníkov a niečo k tomu po splnení úlohy. Skupina súhlasila s úlohou ako jeden muž, bolo zrejme že každý jej člen mal pre toto rozhodnutie iné dôvody: Barón napríklad nespúšťal zrak z nádherných brnení vystavených v sieni vládcu pevnosti, Bushido pokukával po drahých kameňoch ktorými bol zdobený Osrikov trón a žmolil si pritom kadere, Krakonoš sa tešil na návštevu magického obchodu „Ye olde magic shoppe“, ktorý zbadal cestou v meste a kde dúfal nakúpiť so zľavou. Isa len ticho pregáľal pri pohľade na stoly plné horúceho pečeného mäsa a chutných pivných klobás ako aj na džbány silného trpasličieho piva.

Tak sa stalo že družina prijala ďalšiu úlohu a vybrali sa po nákupoch v pevnosti Osrika Firehammera. Bushido a Isa sa rozbehli do Morradinovho chrámu, kde sa zúčastnili posvätných rituálov (pozostávajúcich z podrobného návodu ako vykonať pružnú čepicu a z rituálov k tomu príslušných) a navštívili miestneho kôza – liečiteľa, ktorý vyliečil ich zranenia a predal zopár elixírov za slušnú cenu. Barón si odbehol do miestneho železiarstva, kde strávil chvíľu obdivovaním krásnej trpasličej práce za krásne ceny a pobral sa tiež k liečiteľovi do Morradinovho chrámu. Cestou stretol Krakonoša ktorý šťastne stískal ozdobnú krabicu so zakúpenými zvitkami a tajomnými substanciami (v „Ye olde magic shoppe“ ho uvítal hladko oholený trpaslík, ktorý ho hladko oholil o niečo tisíce zlatých za vzácne zvitky).

Spokojní po nákupoch strávili veselý večer pri trpasličom pive (Barón a Isa sa stihli zoznámiť so spanilou len pomerne málo bradatou trpasličkou) a keď dnu noc v luxusných posteliach v bezpečí trpasličieho mesta, ráno zjedli výdatné raňajky a pobrali sa smerom k farmám ktoré potrebujú pomoc skúsených odvážlivcov.

Už pri príchode do kraja farmárov cítili že miesto je zahalené v tiesnivej atmosfére strachu. Neváhali preto a oslovili staršieho muža, oboznámili ho s plánmi vypátrať a zničiť pôvodcov záhadných zmiznutí, na čo im pátko rozpovedal o podivných zvukoch spod zeme a o vyšľapanej cestičke v húšti pri úpätí kopca, ktorá nikam nevedie. Družiníci sa okamžite rozhodli túto cestičku preskúmať a skúsený hraničiar Isa ich neomylnne viedol cez zdanlivo slepú cestičku po stopách neznámych tvorov až do širokého ústia jaskyne.

Odvážny Bushido a jeho verný druh Barón smelo vkročili ako prví do potemnelých priestorov temnej vlhkej diery, ktorá sa pred nimi otvárala na 60 stôp vpred bez najmenej zákruty. Krakonoš luskol prstami a na konci jeho palice sa objavilo jasné svetlo, Isa vylovil z batohu svoj nový svietiaci klobúk, ktorý mu šikovný mág zhotovil pomocou svojej pokročilej mágie a nasadil si ho na hlavu. Po chvíli sa im otvoril pohľad na chodbu vpravo, kam skupinka odbočila. Pred nimi stáli masívne drevené dvere, do ktorých sa oprel Barón v zbroji svojou býcou silou, takže po chvíli so škripotom povolili. Ľulý Bushido vycítil svojimi zmyslami za falošnou stenou skrytého znetvoreného malého humanoida so zlými rysmi tváre, chystajúceho sa ho prepadnúť zo zálohy a pár ranami ho zneškodniť. To sa už ocitli v rozľahlej miestnosti, ktorá zjavne komusi slúžila ako jedáleň.

Momentálne sa v nej nachádzali ďalší štyria podobní malí humanoidi, ktorí po sebe syčali odpornými hlasmi a ako jeden vystrelili na skupinu zo svojich malých kuší. Barón sa vrhol bezhlavo vpred, tesne nasledovaný Bushidom, Isa vyvolal svojho vlčieho pomocníka a o malú chvíľu bolo po boji. Bushido ešte chvíľu prehľadával miestnosť, ale nič zaujímavé nenašiel, preto sa obrátili a vydali sa na najbližšiu odbočku doľava z hlavnej chodby, ktorá bola zahataná poškodenými dverami, ktoré poľahky rozbili. Po preskúmaní menšej miestnosti v ktorej bolo pohádzané rôzne poľnohospodárske náčinie sa pobrali ďalej, do najbližšej väčšej miestnosti s hlinenou podlahou. Barón a Bushido kráčajúci ak obvykle vpredu boli zrazu zaskočení rýchlym útokom troch veľkých obrnených červov, ktoré na nich vybehli spod zeme. V nastalej panike sa druhom podaril pozviechať a v úzkom vchode do miestnosti sa pustili svojimi zbraňami do nezvyklých príšer. Tretí červ zrejme vycítil že jeho chitím predsa len nie je taký tuhý ako by si želal a keď sa zrejme nevzdá bez boja, vystrekol mohutný prúd kyseliny, ktorý dopadol na Baróna a spôsobil mu drobné popáleniny. Netreba dodávať že mohutnému bojovníkovi táto akcia vliala od zúrivosti adrenalín do žíl a pár ranami skoncoval s biednym červom, tak, že kusy chitína lietali vzduchom. Keď sa skupinka rozhládla, videli že sa nachádzajú vo veľkej miestnosti, ktorá sa tiahla ďalej do tmy, pričom za nimi bola križovatka zemitých a širokých kamenných chodieb...